

Əjdər Ol

Könül vuruşu

Könlümü vuruşa çıxarmışam mən,
Səf-səf, qoşun-qoşun kədərlə, qəmlə.
Mənim ürəyimin hər döyüntüsü,
təzə bir hücumdur, yeni bir həmlə.

Bütün vuruşlardan uzundur, uzun,
bu saat, bu fəsil, bu il vuruşu.
Dönük zəmanəmlə aramızdakı
könül vuruşudur, könül vuruşu.

Mənim ürəyimin döyüş marşı var,
hər an eşidirəm, hər an o marşı.
Belə vuruşmayıb İmamsöyün də,
bir könül milyona, milyarda qarşı.

Mənə gələn zərbə özümə dəyib,
onu qardaşıma ötürməmişəm.
Bircə bayrağım var, döyüş bayrağı,
yanıma ağ bayraq götürməmişəm.

Yerindən oynayıb, yurdundan olub,
qəlbin sevən yeri hara bağlıdır?
Bədənə-çadıra sığışa bilmir.
elə bil qaçqındır, qarabağlıdır.

Mən öz ürəyimə yaxşı bələdəm,
döyüşər döyüşün sonuna qədər.
İnsanlar, mən sizin aranızdayam,
günəşli qiyamət gününə qədər.

Mən

Əzabı mən elə gözəl çəkirəm,
Çəkdiyim əzabdan heç kəs usanmır.
Özüm öz başıma sığal çəkirəm,
Məndən söz düşəndə söhbət uzanmır.

Dərd məndən əlini büsbütün çəkib,
dərdi sonalayıb, qəmi seçirəm.
Əzabın altından pis bütün çəkib,
üstündən şipşirin su da içirəm.

Ağrıya, əzaba qənim ürəyim,
hamını yatırıb gecə ağrıyır.
Bircə mən bilirəm mənim ürəyim,
hərdən həzin-həzin necə ağrıyır.

Təmkinim elə tez pozulmaz, atam,
çox da iş pozulur, saç yelən salır.
Xoşbəxt günlərində quduran adam,
dərdə düşən kimi vay-şivən salır.

Başdan eləyirəm, başdan əkirəm,
kim doğan səhərə şükür eləmir.
Əzabı mən elə gözəl çəkirəm,
bir kimsə dərdimdən fikir eləmir.

Gizlənən

Baxmadı heç umana,
Dağ büründü dumana.
Duman qaldı gümana,
Qaya məndən gizlənir.

Arı keçir balından,
Kəpənəklər xalından,
Biri dönür yolundan,
Guya məndən gizlənir.

Gah çiçək arxasında,
Gah mələk arxasında,
Gah böcək arxasında
Dünya məndən gizlənir.

Ürəyin

Zoru sevmir, onu zora salmayın,
Ağlamadır, qara-qura salmayın,
İncitməyin, ora-bura salmayın,
Dilmancıyam gözləri nəm ürəyin,
Gup-gupunu çevirirəm ürəyin.

Bir ömürdə bircə çimir almaz o,
Biz yatarıq, öz işindən qalmaz o,
Nə qocalmaz, nə də yaşa dolmaz o,
İlk sevgindir hər yaşında ürəyin,
Dad-tamı var göz yaşında ürəyin.

Dolu qandır, qan-qan deməz, dedirtməz,
Ona qalsa, haram yeməz, yedirtməz,
Elə bilmə dediyini yeritməz,
Qırılında ağrısı var ürəyin,
Hara çəksən, doğrusu var ürəyin.

Baxan deyil işarəyə, him-cimə,
Titredimi, toxundumu sim simə,
Başlayacaq dodaqaltı zümrümə,
Həzin-həzin mələyəcək ürəyin,
Bildiyini ələyəcək ürəyin.

Mən bir ürək quruluşu qurmuşam,
Canla-başla qulluğunda durmuşam,
Bu köhləni çox dişimə vurmuşam,
Mənnən sözü yaxşı tutur ürəyin,
Ürəyindir sinəm cıdır, ürəyin!

Sağlıq dostum

*Fantast yazıçı
Namiq Abdullayevin ölümünə*

Yasına gələnlərin hamısı
sağlığında səndən qaçırdı.
Qəribədir, xətrinə dəymirdi
Bu, səni açırdı.
Biz yaşamaq dəlisiydik,
sağlıq dostuyduq.
İşini bilmişdin,
Mənə demədən
qəfil ölmüşdün.
Qohum-qardaş
axır ki, başına yığılıb
ölünü aparıblar
qırx il getmədiyin kəndinə.
Həmişə gələrdim indinə.
Yasına gəlmədim,
Ovsuna gəlmədim.
Bircə şərtlə gələrdim,
bilsəydim oturmusan,
məclisinin başında.

Bir kimsəyə baxmadan
ehsanında yeyirsən.
Arabir də lələşinə göz vurub,
xəlvət-xəlvət yüz vurub
özün-özünə rəhmət deyirsən.

Qəmciyəz

Xoş gəlmisən, qəmciyəz,
Nə deyirəm mənciyəz.
Qəmin içiyi olmaz,
Böyük-küçiyi olmaz.
Sərçə kimi donmusan,
Əllərimə qonmusan.
Qəmlərimə gəl qoşul,
Mənim gözlərim yaşıl,
İsti qanıma buyur!
Yarı canıma buyur!
Mən səni tək qoymaram,
Gözlərimdən doymaram.
Bit dilimin ucunda,
Saqqalımda, saçımda,
Dən sağlığına qismət!
Mən sağlığına qismət!

Qorxma!

Qorxursan qəfildən yağan yağışdan,
Zülmət gecələr də qorxan yerindir.
Qorxursan naqolay sözdən, baxışdan,
Səni qorxudan da sənin birindir.

Deyirsən, gizlətsən ağrı-acını,
Aralar qarışmaz, bulanmaz sular.
Əkmirik Allahın qoz ağacını,
Deyirsən düşəri-düşməzi olar.

Keçər düşər-düşməz, solar hər baxış,
Qara geyim də gey, səbrdən də keç.
Bilirsən nə deyir hər qəfil yağış,
Qorxma, ovcunu tut, bir qurtum su iç!

Dəyişik düşmüşük

Sizin aranızdan bəlkə də qaçdım,
Şərik yox dərdini bölən adama.
Bəlkə də dözməyib sirmimi açdım,
Özgə planetdən gələn adama.
Soyuq qarşılıyıb belə küskünü,
O da şikayətə başlayacağı?!
Yerinin sirmini açan miskini,
Göydən gələn adam xoşlayacağı?!
Mənim güvəndiyim o boşqab - gəmi,
Yaxşını yamandan seçmədi bəlkə.
Duyub dediklərim Yerdəki kimi,
Göydə də bir işə keçmədi bəlkə.

Kaş göydən gələnim dərd bilən ola,
Bəlkə o da bizə dərdi-sər gəlir.
Bəlkə tanı dözmür bu qalmaqala,
Meracdan təzə bir peyğəmbər gəlir?!
Bəlkə kimsə onu didərgin salıb,
Başqa planetə ümididir o da.
Bəlkə mənim kimi havada qalıb,
Yer tapmır özünə quruda, suda.

Bəlkə də günahlər heç bizdə deyil,
Dəyişik düşmüşük, o, gəl-getdədir.

Bəlkə mənim yerim Yer üstə deyil,
Uzaqda, özgə bir planetdədir.

Sevən ki, eşqi yolunda

Ölmürsə, neynirsən onu?!
Gedib o dünyanı görüb
gəlmirsə, neynirsən onu?!

Ürəyimi al əlinə,
Qoy düşməsin kal əlinə,
Toxunanda gül əlinə,
bilmirsə, neynirsən onu?!

Düşsən şərə, qalmaqala,
xəbər göndər Əjdər Ola,
Əjdər gərək Əjdər ola,
olmursa, neynirsən onu?!

Təəssüb

Xəzəl işiq qurusudur,
Meyvə qurusu deyil.
Göz yaşım dup-duru sudur,
Bəndə ruzusu deyil.

İnsan adına

Yüzüncü babamın itmiş adı tək
adları ya torpaq, ya göy udacaq.
Köhnə divardakı qədim bir yazı,
suvaqlar altında itib-batacaq.

Bunu kim uçurub, onu kim tikib,
düşəri dənizin, dağın yadına?!
Axırda adları unudacaqlar,
hər şey çıxılacaq İnsan adına.

Xoşbəxt

Xoşbəxt günlərim olub,
anlarım olub,
Xoşbəxtliyi üzümdən
oxuyanlarım olub.
Xoşbəxtlik qəfildən gəlir,
qəfildən gedir.
Hər nədirsə, tez əldən gedir.
Yoxsa, necə olar,
deyərsən:
Bütün işlərimi
sahmana salıb,
xoşbəxt günlərimi yaşayım.
Belə olanda
Mən söhbətə hardan başlayım?
Xatırlayanda da xoşbəxtəm,
arzulayanda da.
Bəzən xoşbəxt-xoşbəxt işləmişəm.
sevgimi xoşbəxtlik bilmişəm.
Bəzən xoşbəxtlikdən
ürəyim ağrıyıb həzin-həzin.
Bəzən ondan qaçmışam,
Bəzən ona sarı sürünmüşəm
dizin-dizin.
Nə pis gündəmdə özümü itirmişəm,
nə yaxşı gündəmdə.
Odur ki, elə həmişə
bəxt quşu olub çiyimimdə.
Ən dərdli adamı da
ən azı bir an
xoşbəxt edərdim indi.
Bu saat tam,
Könlümdən arxayınam!